RADA EVROPSKÉ UNIE

Brusel, 2. června 2005 (08.06)
(OR. en)

9630/05

Interinstitucionální spis: 2004/0127 (COD)

LIMITE

FRONT 99
CODEC 453
COMIX 361

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát
Příjemce:	Delegace
Č. předchozího dokumentu:	9431/05 FRONT 97 CODEC 425 COMIX 351
No. Č. návrhu Komise:	10331/04 FRONT 111 COMIX 392 (KOM(2004) 391 v konečném znění)
Předmět:	**Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex)**

Delegace naleznou v příloze výše uvedený návrh nařízení, který je výsledkem jednání na zasedání smíšeného výboru na úrovni vyšších úředníků dne 1. června 2005.

PŘÍLOHA

NÁVRH NAŘÍZENÍ

EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) [1]

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 1 a čl. 62 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise[2],

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy[3],

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 62 odst. 1 Smlouvy je přijetí opatření, která zajistí, aby osoby při překračování vnitřní hranice nepodléhaly hraniční kontrole, součástí cíle Unie vytvořit prostor bez vnitřních hranic, kde je zajištěn volný pohyb osob, jak je stanoveno v článku 14 Smlouvy.

(2) V souladu s článkem 61 Smlouvy by mělo být vytvoření prostoru, kde se osoby mohou volně pohybovat, doprovázeno dalšími opatřeními. Společná politika týkající se překračování vnějších hranic, jak je stanovena v čl. 62 odst. 2 Smlouvy, je takovým opatřením.

(3) Přijetí společných opatření pro překračování vnitřních hranic osobami a pro ochranu vnějších hranic by mělo odrážet schengenské acquis začleněné do rámce Evropské unie, zejména příslušná ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985[4] a Společnou příručku.[5]

---

[1] **Německo** zachovalo k návrhu nařízení obecnou výhradu. **Francie** zachovala výhradu parlamentního přezkumu. **Rakousko, Francie, Slovinsko** a **Portugalsko** zachovaly jazykovou výhradu.

[2] Úř. věst. C […], […], s. […].

[3] Úř. věst. ….

[4] Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

[5] Úř. věst. C 313, 16.12.2002, s. 97.

(4) Pokud jde o ochranu vnějších hranic, je vytvoření „společného souboru“ právních předpisů, především konsolidací a rozvojem acquis, jednou ze základních složek společné politiky v oblasti řízení vnějších hranic, jak ji definuje sdělení Komise ze dne 7. května 2002 s názvem „K integrovanému řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“.[6] Tento záměr byl zahrnut do „Plánu řízení vnějších hranic členských států Evropské unie“, schváleného Radou dne 13. června 2002 a potvrzeného Evropskou radou na jejím zasedání v Seville ve dnech 21. a 22. června 2002 a Evropskou radou na zasedání v Soluni ve dnech 19. a 20. června 2003.

(5) Definice společných pravidel týkajících se pohybu osob přes hranice nezpochybňuje ani se nedotýká práv volného pohybu, jež mají občané Unie a členové jejich rodin a státní příslušníci třetích států a členové jejich rodin, na které se na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito státy na straně druhé vztahují práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie.

(6) Ochrana hranic je věcí zájmu nejen členského státu, na jehož vnějších hranicích se vykonává, nýbrž všech členských států, které zrušily ochranu svých vnitřních hranic. Ochrana hranic by měla pomáhat v boji proti nedovolenému přistěhovalectví a obchodování s lidmi a zabránit jakékoliv hrozbě vnitřní bezpečnosti, veřejné politice, veřejnému zdraví a mezinárodním vztahům členských států.

6a) Hraniční kontroly by se měly vykonávat takovým způsobem, aby byla plně respektována lidská důstojnost. Ochrana hranic by měla být prováděna profesionálně a s úctou a měla by být přiměřená sledovaným cílům.

(7) Ochranu hranic netvoří pouze kontroly osob na hraničních přechodech a ostraha mimo tyto hraniční přechody, ale také analýza rizika pro vnitřní bezpečnost a analýza hrozeb, které mohou ohrozit bezpečnost vnějších hranic. Je proto nezbytné stanovit podmínky, kritéria a podrobné ujednání, kterými se budou řídit kontroly na hraničních přechodech a ostraha hranic.

[6] KOM(2002) 233 v konečném znění.

(8) K zamezení nadměrně dlouhé čekací době na hranicích je třeba přijmout opatření, jimiž se v případě mimořádných a nečekaných situací zmírní kontroly na vnějších hranicích. Soustavné opatřování dokladů státních příslušníků třetích států otiskem razítka je při zmírnění kontrol nadále povinné. Umožňuje s jistotou určit datum a místo překročení hranice, aniž by se muselo ve všech případech zjišťovat, zda byla provedena všechna požadovaná opatření pro kontrolu cestovního dokladu.

(9) Pro zkrácení čekacích dob pro osoby mající právo volného pohybu ve Společenství by měly být všude tam, kde to okolnosti umožňují, zřízeny ve všech členských státech na vnějších hraničních přechodech oddělené pruhy s jednotným označením. Oddělené pruhy by měly být zřízeny na mezinárodních letištích. Kde to členské státy považují za vhodné a jestliže to okolnosti dovolují, měly by členské státy zvážit zřízení oddělených pruhů na námořních a pozemních hraničních přechodech.

(10) Členské státy by měly zajistit, aby kontrolní postupy nepředstavovaly významnou překážku obchodu a vzájemné společenské a kulturní výměny na vnějších hranicích. Z tohoto důvodu by měly nasadit dostatečný počet pracovníků a zdrojů.

(11) Členské státy mají v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy jmenovat vnitrostátní službu nebo služby odpovídající za plnění úkolů hraniční stráže. Pokud v jednom členském státě za tuto oblast odpovídá více než jedna služba, měla by mezi nimi existovat těsná a nepřetržitá spolupráce.

(12) Operační spolupráci a vzájemnou pomoc členských států v oblasti ochrany hranic bude řídit a koordinovat „Evropská agentura pro řízení operační spolupráce na vnějších hranicích členských států“, zřízená nařízením (ES) č. 2007/2004. [7]

[7] Úř. věst. L […], […], s. […].

(13) Nicméně by se mělo objasnit, že toto nařízení se nedotýká kontrol prováděných v rámci obecných policejních pravomocí a bezpečnostních kontrol osob, které jsou stejné jako ty, které se provádějí na domácích letech, možnosti členských států provádět mimořádné kontroly zavazadel v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 3925/91 o vyloučení kontroly a formalit u příručních a zapsaných zavazadel osob uskutečňujících lety a námořní cesty uvnitř Společenství[8] a vnitrostátních předpisů o nošení cestovních dokladů nebo průkazů totožnosti nebo požadavku, aby osoby oznamovaly úřadům svou přítomnost na území dotčeného členského státu.

(14) Členské státy by také měly mít možnost dočasně obnovit ochranu vnitřních hranic v případě závažného ohrožení svého veřejného pořádku nebo vnitřní bezpečnosti. Pro takové dočasné obnovení ochrany hranic by měly být stanoveny podmínky a postupy, aby se zaručil mimořádný charakter opatření a zásada proporcionality. Rozsah a trvání ochrany hranic by se měly omezit na nejmenší míru nutnou jako reakce na takovou hrozbu.

(15) V prostoru, kde se osoby mohou volně pohybovat, by mělo obnovení ochrany vnitřních hranic zůstat výjimkou. Opatření na ochranu hranic by se neměla provádět a neměly by se zavádět formální úkony jen proto, že je taková hranice překračována.

(16) Měl by se stanovit postup, který Komisi umožní upravit určité podrobné praktické předpisy, kterými se řídí ochrana hranic. V takových případech by měla být přijata opatření, potřebná k provedení tohoto nařízení, podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi.[9]

(17) Měl by se také stanovit postup, který umožní členským státům oznamovat Komisi změny jiných podrobných praktických předpisů, kterými se řídí ochrana hranic.

---

[8] Úř. věst. L 374, 31.12.1991, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

[9] Úř. věst. L 184, 17.9.1999, s. 23.

(18) Vzhledem k tomu, že cíle navrhované akce, jmenovitě stanovení pravidel vztahujících se na přeshraniční pohyb osob, mají přímý vliv na acquis Společenství týkající se vnějších a vnitřních hranic a nemohou tak být dosaženy členskými státy jednajícími samostatně, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.

(19) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Bude se provádět v souladu se závazky členských států v oblasti mezinárodní ochrany a nenavracení uprchlíků.

(20) Odchylně od článku 299 Smlouvy jsou jedinými územími Francie a Nizozemska, na která se toto nařízení vztahuje, jejich evropská území. Nejsou jím dotčena zvláštní ujednání vztahující se na Ceutu a Melillu, vymezená aktem o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985.[10]

(21) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení doplňuje schengenské *acquis* podle ustanovení hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců poté, co Rada přijala toto nařízení, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(22) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[11], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování uvedené dohody.[12]

---

[10] Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 69.
[11] Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
[12] Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

(23) Je třeba přijmout opatření umožňující zástupcům Islandu a Norska zapojení do práce výborů, jež jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí. Takové opatření musí být uvedeno ve výměně dopisů mezi Společenstvím a Islandem a Norskem[13], připojené k uvedené dohodě.

(24) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[14], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady ze dne 25. října 2004 o podpisu uvedené dohody jménem Evropské unie a podpisu uvedené dohody jménem Evropského společenství a o prozatímním provádění některých jejích ustanovení[15].

(25) Je třeba přijmout opatření umožňující zástupcům Švýcarska zapojení do práce výborů, jež jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí. Takové opatření musí být uvedeno ve výměně dopisů mezi Společenstvím a Švýcarskem[16], připojené k uvedené dohodě.

(26) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského acquis, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis[17]. Spojené království se tudíž nepodílí na přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(27) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*[18]. Irsko se tudíž nepodílí na přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

---

13 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 53.
14 Dokument Rady 13054/04 dostupný na http://register.consilium.eu.int
15 Úř. věst. L 368, 15.12.2004, s. 26 a Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78.
16 Dokument Rady 13054/04 dostupný na http://register.consilium.eu.int
17 Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s.43.
18 Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

(28) První věta článku 1, čl. 5 odst. 4 písm. a), hlava III a ta ustanovení hlavy II a jejích příloh, která se týkají Schengenského informačního systému, představují ustanovení, která doplňují schengenské acquis nebo s ním jinak souvisejí ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I
OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a zásady

Tímto nařízením se stanoví neprovádění opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnitřní hranice mezi členskými státy Evropské unie.
Stanoví se jím pravidla, kterými se řídí opatření na ochranu hranic ve vztahu k osobám překračujícím vnější hranice členských států Evropské unie.

Článek 2Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „vnitřními hranicemi“:

   a) společné pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic,
   b) letiště členských států určená pro vnitřní lety,
   c) námořní, říční a jezerní přístavy členských států pro pravidelná trajektová spojení;

2) „vnějšími hranicemi“ pozemní hranice členských států, včetně říčních a jezerních hranic, námořní hranice a jejich letiště, říční přístavy, námořní přístavy a jezerní přístavy, pokud nejsou vnitřními hranicemi;

3) „vnitřním letem“ jakýkoliv let začínající a končící výhradně na území členských států a nepřistávající na území třetího státu;

4) „pravidelným trajektovým spojením“ jakékoliv trajektové spojení mezi dvěma nebo více stejnými přístavy nacházejícími se na území členských států bez zastavení v kterémkoli přístavu mimo území členských států a sestávající z dopravy cestujících a vozidel podle zveřejněného jízdního řádu;

5) „osobami majícími právo volného pohybu ve Společenství“:

a) občané Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy a státní příslušníci třetích států, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie vykonávajícího právo volného pohybu, na které se vztahuje směrnice 2004/38/ES[19] ze dne 29. dubna 2004,

b) státní příslušníci třetích států a jejich rodinní příslušníci bez ohledu na jejich státní příslušnost, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito státy na straně druhé vykonávají právo volného pohybu rovnocenné právu občanů Unie;[20]

6) „státní příslušník třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy a na kterou se nevztahuje odstavec 5;

7) „osobami, jimž má být odepřen vstup“ jakýkoliv státní příslušník třetího státu, který je v Schengenském informačním systému v souladu s článkem 96 schengenské úmluvy veden jako osoba, které má být odepřen vstup;

8) „hraničním přechodem“ jakýkoliv přechod určený příslušnými orgány pro překračování vnějších hranic;

9) „ochranou hranic“ činnost vykonávaná na hranici v souladu s tímto nařízením a pro účely tohoto nařízení výhradně jako reakce na záměr překročit tuto hranici nebo na úkon překročení této hranice, a to bez ohledu na jakékoliv jiné zřetele, sestávající z hraničních kontrol a ostrahy;

10) „hraničními kontrolami“ kontroly prováděné na hraničních přechodech, aby se zajistilo, že osobám, jejich dopravním prostředkům a předmětům, které mají v držení, může být povolen vstup na území členských států nebo opuštění těchto území;

---

[19] Úř. věst. L 158, 30. 4. 2004, s. 77.

[20] Prohlášení o držitelích cizineckých pasů a pasů osob bez občanství „Evropský parlament a Rada žádá Komisi, aby v rámci přezkumu nařízení (ES) č. 539/2001 předložila návrhy na osvobození od vízové povinnosti držitelů cizineckých pasů a pasů osob bez občanství s pobytem v členském státě“.

11) „ostrahou hranic“ ostraha hranic mimo hraniční přechody a ostraha přechodů mimo stanovené provozní hodiny, aby se zabránilo osobám vyhýbat se hraničním kontrolám;

12) „kontrolou ve druhé linii“ další kontrola, již lze provádět na zvláštním místě mimo místa (v první linii), kde se kontrolují všechny osoby;

13) „hraniční stráží“ jakýkoliv veřejný činitel, který je podle vnitrostátních předpisů přidělen na hraniční přechod nebo na hranice nebo do blízkosti takové hranice, který plní úkoly ochrany hranic v souladu s tímto nařízením a s vnitrostátními předpisy;

14) „dopravcem“ jakákoliv fyzická nebo právnická osoba, jejímž povoláním je poskytovat přepravu osob;

15) „povolením k pobytu“:

a) všechna povolení k pobytu vydaná členskými státy podle jednotného vzoru stanoveného nařízením (ES) č. 1030/2002;

b) všechny ostatní doklady vydané členským státem státním příslušníkům třetích států, jimiž se jim povoluje pobyt anebo opětovný vstup na jejich území, s výjimkou povolení k přechodnému pobytu vydaných při přezkumu první žádosti o povolení k pobytu podle písmene a) nebo žádosti o azyl;

16) „výletními loděmi“ lodě, které sledují danou plavební trasu v souladu s předem určeným programem, obsahujícím turistické činností v různých přístavech, a které běžně nenabírají cestující ani nedovolují cestujícím vylodit se během cesty;

17) „rekreačními plavbami“ užívání rekreačních plavidel pro sportovní nebo turistické účely;

18) „pobřežním rybolovem“ rybolov prováděný za použití plavidel, které se vracejí každý den nebo do 36 hodin do přístavu nacházejícího se na území členského státu, aniž by zastavovaly v přístavech nacházejících se v třetím státě.

19) „hrozbou veřejnému zdraví“ každá nemoc s epidemickým potenciálem, jak je vymezen v Mezinárodním zdravotním řádu Světové zdravotnické organizace a jiné infekční nemoci nebo nakažlivé parazitické nemoci, pokud se na ně vztahují ochranné předpisy platné pro státní příslušníky členských států.

Článek 3
Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na všechny osoby překračující vnitřní nebo vnější hranice členských států, aniž jsou tím dotčena:

a) práva osob majících právo volného pohybu ve Společenství,

b) práva uprchlíků a osob žádajících o mezinárodní ochranu, zejména pokud jde o zásadu nevracet uprchlíky.

HLAVA II
VNĚJŠÍ HRANICE

Kapitola I
Překračování vnějších hranic a podmínky pro vstup

Článek 4

Překračování vnějších hranic

1. Vnější hranice lze překračovat pouze na hraničních přechodech a během stanovených provozních hodin. Na hraničních přechodech, které nejsou otevřeny 24 hodin denně, jsou provozní hodiny jasně uvedeny.
   Členské státy oznámí Komisi seznam svých hraničních přechodů v souladu s čl. 30a.

2. Odchylně od odstavce 1 lze výjimky z povinnosti překračovat vnější hranice pouze na hraničních přechodech a během stanovených provozních hodin povolit:
   a) v souvislosti s rekreačními plavbami nebo pobřežním rybolovem;
   b) námořníkům, kteří se vylodí na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, kde zakotvila jejich loď, anebo v přilehlých obcích;
   c) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě požadavku zvláštního charakteru, pokud jsou držiteli povolení, které je vyžadováno vnitrostátními předpisy, a pokud to není v rozporu se zájmy veřejné politiky a vnitřní bezpečnosti členských států;
   d) jednotlivcům nebo skupinám osob v případě nepředvídaného stavu nouze.

3. Aniž jsou dotčeny výjimky stanovené odstavcem 2 nebo mezinárodní závazky členských států, zavedou členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem sankce za nepovolené překročení vnějších hranic v místech mimo hraniční přechody nebo v čase mimo stanovené provozní hodiny. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 5

Vstupní podmínky pro státní příslušníky třetích států

1. K pobytům, jejichž délka nepřekročí za období šesti měsíců dobu delší než tři měsíce, platí pro vstup státních příslušníků třetích států tyto podmínky:

   a) mají platný cestovní doklad nebo doklady, které je opravňují k překročení hranice;

   b) mají platné vízum, pokud je na základě nařízení (ES) č. 539/2001[21] požadováno, s výjimkou případů, kdy jsou držiteli platného povolení k pobytu definovaného v čl. 2 odst. 15;

   c) zdůvodní účel a podmínky zamýšleného pobytu a mají dostatek prostředků k obživě na období zamýšleného pobytu i na návrat do své země původu nebo na tranzit do třetího státu, kde je jisté, že budou vpuštěni, anebo jsou v postavení, kdy si takové prostředky mohou zákonně opatřit;

   d) nejsou osobami, jimž má být podle Schengenského informačního systému (SIS) odepřen vstup;

   e) nejsou považováni za hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států, zejména nejsou osobami, jimž má být podle vnitrostátních databází členských států odepřen vstup ze stejných důvodů.

2. V příloze I je uveden nevyčerpávající seznam podpůrných dokladů, o něž může hraniční stráž požádat státního příslušníka třetího státu, aby ověřila splnění podmínek vymezených v odst. 1 písm. c).

3. Prostředky k obživě se posuzují podle délky a účelu pobytu a na základě porovnání s průměrnými cenami za stravu a ubytování v příslušném členském státě nebo v příslušných členských státech, stanovenými pro levné ubytování, které se násobí počtem pobytových dní.

[21] Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením č. 453/2003, Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 10.

Členské státy oznámí Komisi referenční částky, které stanovily, v souladu s čl. 30a.

Ověřování dostatečných prostředků k obživě se může zakládat na hotovosti, cestovních šecích a kreditních kartách, které má státní příslušník třetího státu v držení. Důkazem o dostatečných prostředcích k obživě mohou také být sponzorská prohlášení, pokud jsou taková prohlášení stanovena ve vnitrostátních právních předpisech, a pokud bude státní příslušník třetího státu pobývat u hostitele, rovněž dopisy se zárukou od hostitele tak, jak jsou vymezeny ve vnitrostátních předpisech.

4. Odchylně od odstavce 1:

a) Státní příslušníci třetích států, kteří nesplňují všechny vstupní podmínky, ale kteří jsou držiteli povolení k pobytu nebo zpětného víza vydaného jedním z členských států nebo, kde je to požadováno, držiteli obou těchto dokladů, jsou oprávněni ke vstupu na území ostatních členských států pro účely průjezdu, aby tak mohli dosáhnout území členského státu, který vydal povolení k pobytu nebo zpětné vízum, pokud jejich jména nejsou na vnitrostátním seznamu osob, kterým má být odepřen vstup do členského státu, jehož vnější hranice se chystají překročit, a pokud není tento záznam doplněn pokynem odepřít vstup nebo průjezd.

b) Státním příslušníkům třetích států, kteří splňují podmínky stanovené v odstavci 1 s výjimkou podmínky podle písmene b) a kteří se dostaví na hranici, může být povolen vstup na území členských států, jestliže je jim na hranicích uděleno vízum v souladu s nařízením (ES) č. 415/2003.
Víza udělená na hranicích se zaznamenávají v seznamu.
Jestliže nelze doklad opatřit vízem, lze vízum mimořádně připojit na oddělený list vložený do dokladu. V takovém případě se musí použít jednotný vzor formuláře pro připojení víza, stanovený v nařízení (ES) 333/2002[22].

c) Státním příslušníkům třetích států, kteří nesplňují jednu nebo více podmínek stanovených v odstavci 1, může členský stát povolit vstup na své území z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu anebo vzhledem ke svým mezinárodním závazkům. Pokud se na dotyčného příslušníka třetího státu vztahuje záznam o odepření vstupu podle odst. 1 písm. d), uvědomí členský stát, který povolí jeho vstup na své území, o tomto povolení ostatní členské státy.

[22] Úř. věst. L 53, 23. 2. 2002, s. 4.

Kapitola II

Ochrana vnějších hranic a odepření vstupu

Článek 5a

Provádění hraničních kontrol

1. Při plnění svých úkolů hraniční stráže plně respektují lidskou důstojnost.
   Veškerá opatření přijatá při plnění těchto úkolů jsou úměrná k cílům, jež taková opatření sledují.

2. Při provádění hraničních kontrol nesmí hraniční stráže nikoho diskriminovat z žádného z těchto důvodů: pohlaví, rasový nebo etnický původ, náboženské vyznání nebo světový názor, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientace.

Článek 6

Kontroly osob na hraničních přechodech

1. Přeshraniční pohyb na vnějších hranicích podléhá kontrolám, které provádějí hraniční stráže. Kontroly se provádějí podle této kapitoly.
   Kontroly se též mohou týkat vozidel a předmětů v držení osob, které překračují hranice. Jsou-li součástí kontrol prohlídky, použijí se vnitrostátní předpisy každého členského státu.

2. Všechny osoby podléhají minimální kontrole, jejímž účelem je stanovení totožnosti na základě předložení cestovních dokladů. Taková minimální kontrola spočívá v rychlém a jednoduchém ověření platnosti dokladu, který jeho oprávněného držitele opravňuje překročit hranici, a v ověření výskytu známek pozměnění nebo padělání, v případě potřeby s použitím technických prostředků a nahlédnutím do příslušných databázích k vyhledání informací výlučně o odcizených, neoprávněně užívaných, ztracených nebo neplatných dokladech.

Výše uvedená minimální kontrola je pravidlem pro osoby mající právo volného pohybu ve Společenství.

Při provádění minimálních kontrol osob majících právo volného pohybu ve Společenství však hraniční stráže mohou - aniž by tak činily soustavně - nahlížet to vnitrostátních i evropských databází, aby zajistily, že určitá osoba nepředstavuje reálné, aktuální a dostatečně vážné nebezpečí pro vnitřní bezpečnost, veřejný pořádek, mezinárodní vztahy členských států nebo hrozbu pro veřejné zdraví.

Důsledky takového nahlížení do databází nesmí ohrozit právo vstupu osob, majících právo volného pohybu ve Společenství, na území dotyčného členského státu, jak je obsaženo ve směrnici 2004/38/ES.[23]

3. Při vstupu a výstupu jsou státní příslušníci třetích států podrobeni důkladné kontrole[24].

   a) Důkladné kontroly při vstupu sestávají:

      z ověření podmínek pro vstup vymezených v čl. 5 odst. 1 a případně dokladů povolujících pobyt a výkon pracovní činnosti; Toto zahrnuje podrobné přezkoumání následujících aspektů:

      i) ověření, zda státní příslušník třetího státu má doklad, který je platný k překročení hranic a jehož platnost nevypršela, a zda má požadované vízum nebo povolení k pobytu v případě, že se vyžaduje,

      ii) důkladnou prohlídku cestovního dokladu, zda nenese známky falšování nebo padělání,

      iii) kontrolu vstupních a výstupních razítek v cestovním dokladu dotyčného státního příslušníka třetího státu za účelem ověření, zda na základě porovnání data vstupu a výstupu již daná osoba nepřekročila maximální délku povoleného pobytu na území členských států,

      iv) ověření místa odjezdu a cíle dotyčného státního příslušníka třetího státu a účelu jeho zamýšleného pobytu a v případě potřeby i kontrola odpovídajících podpůrných dokladů,

[23] Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

[24] **SI** uvedla výhradu k bodu 3

v) ověření, zda má dotyčný státní příslušník třetího státu dostatečné prostředky k obživě na délku a účel zamýšleného pobytu a rovněž na návrat nebo průjezd do třetího státu, anebo zda si může takové prostředky zákonně opatřit

vi) ověření, zda státní příslušník třetího státu, jeho dopravní prostředek a předměty, které převáží, pravděpodobně neohrozí veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států. Takové ověření zahrnuje přímé zjišťování údajů a záznamů o osobách a v případě potřeby i předmětech v Schengenském informačním systému (SIS) a ve vnitrostátních souborech dat, jakož i kroků, které mají být učiněny v důsledku takových záznamů.

b) Důkladné kontroly při výstupu sestávají:

i) z ověření, že státní příslušník třetího státu má platný doklad k překročení hranic,

ii) z ověření cestovního dokladu, zda nenese známky falšování nebo padělání,

iii) podle možností z ověření, že státní příslušník třetího státu není považován za hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států.

Důkladné kontroly při výstupu mohou také sestávat:

i) z ověření, že osoba má platné vízum, pokud je požadováno na základě nařízení (ES) č. 539/2001[25], s výjimkou případů, kdy je držitelem platného povolení k pobytu definovaného v čl. 2 odst. 15;

ii) z ověření, že osoba nepřekročila maximální délku povoleného pobytu na území členských států.

iii) z nahlédnutí do záznamů o osobách a předmětech zařazených do Schengenského informačního systému (SIS) a do sestav ve vnitrostátních souborech dat.

4. Jsou-li k dispozici zařízení a požádá-li o to státní příslušník třetího státu, provádějí se takové důkladné kontroly v neveřejném prostoru.

[25] Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením č. 453/2003, Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 10.

5. Státní příslušníci třetích států, kteří jsou podrobeni důkladné kontrole ve druhé linii, jsou o účelu a postupu takové kontroly informováni.
Takové informace jsou k dispozici ve všech úředních jazycích orgánů Společenství a v jazyku nebo jazycích země nebo zemí, které hraničí s dotyčným členským státem, a uvádí se v nich, že státní příslušník třetího státu může požádat o sdělení jména nebo služebního identifikačního čísla hraničních stráží provádějících důkladnou kontrolu ve druhé linii a rovněž o sdělení názvu hraničního přechodu a data překročení hranice.

6. Kontroly osob majících právo volného pohybu ve Společenství se provádějí podle směrnice 2004/38/ES[26].

7. Podrobná pravidla pro informace zaznamenávané do rejstříku jsou stanovena v příloze II.

Článek 7

Zmírnění hraničních kontrol

1. Hraniční kontroly na vnějších hranicích mohou být v důsledku výjimečných a nepředvídaných kolností zmírněny. Výjimečné a nepředvídané okolnosti nastávají, když nepředvídatelné události vedou k takové intenzitě provozu, že na hraničních přechodech vzniká nadměrně dlouhá čekací doba a veškeré personální zdroje, vybavení a organizace jsou vyčerpány.

2. Jsou-li hraniční kontroly v souladu s odstavcem 1 zmírněny, mají hraniční kontroly na vstupu v zásadě přednost před hraničními kontrolami na výstupu.

   Rozhodnutí o zmírnění kontrol činí hraniční stráž velící na daném hraničním přechodu.

   Takovéto zmírnění kontrol je pouze dočasné, musí být přizpůsobeny okolnostem, které si je vyžádaly, a musí se zavádět postupně.

[26] Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77.

3. I v případě, že jsou hraniční kontroly zmírněny, opatří hraniční stráž v souladu s článkem 9 cestovní doklady státních příslušníků třetích států razítkem jak na vstupu, tak na výstupu.

4. Každý členský stát předá jednou ročně Evropskému parlamentu a Komisi zprávu o uplatňování tohoto článku.

Článek 8

Oddělené pruhy a údaje na značkách

1. Členské státy zřídí oddělené pruhy, zejména na přechodech na svých vzdušných hranicích, aby bylo možné provádět kontroly osob v souladu s článkem 6. Tyto pruhy budou odlišeny značkami obsahujícími údaje stanovené v příloze III.
Členské státy mohou zřídit oddělené pruhy na svých námořních a pozemních hraničních přechodech a na hranicích členských států, které neuplatňují článek 18 na společných hranicích. Pokud členské státy zřídí na těchto hranicích oddělené pruhy, použijí se značky s údaji stanovenými v příloze III.
Členské státy zajistí, aby byly pruhy jasně označeny ukazateli, včetně případů, kdy se podle ustanovení odstavce 4 upouští od pravidel pro používání různých pruhů, aby se dosáhlo optimální úrovně proudění osob přes hranice.

2. a) Osoby, které mají právo volného pohybu ve Společenství, jsou oprávněné používat pruhy označené značkou podle části A přílohy III. Mohou také používat pruhy označené značkou podle části B přílohy III.
b) Všechny ostatní osoby použijí pruhy označené značkou podle části B přílohy III.
Údaje na výše zmíněných značkách mohou být uvedeny v jazyce nebo jazycích, které jednotlivé členské státy považují za vhodné.

3. Na námořních a pozemních hraničních přechodech mohou členské státy oddělovat provoz vozidel do různých pruhů pro osobní a nákladní vozidla a autobusy pomocí značek podle části C přílohy III.
Údaje na těchto značkách mohou členské státy případně měnit podle místní situace.

4. V případě dočasné nerovnováhy provozu na konkrétním hraničním přechodu mohou příslušné orgány upustit od pravidel o používání různých pruhů po dobu, která bude nezbytně nutná pro odstranění této nerovnováhy.

5. Úprava stávajících značek podle ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se dokončí do 31. května 2009. Pokud členské státy vymění stávající značky nebo umístí nové před tímto datem, musí dodržet údaje stanovené v uvedených odstavcích.

Článek 9

Opatřování cestovních dokladů státních příslušníků třetích států otiskem razítka

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích států se při vstupu a výstupu soustavně opatřují otiskem razítka. Vstupním nebo výstupním razítkem se opatřují zejména:
   a) doklady s platným vízem, které umožňuje státnímu příslušníkovi třetího státu překročit hranici,
   b) doklady umožňující státnímu příslušníkovi třetího státu, kterému je vízum vydáno členským státem na hranici, překročit hranici,
   c) doklady umožňující státnímu příslušníkovi třetího státu, na kterého se nevztahuje vízová povinnost, překročit hranici.

2. Cestovní doklady státních příslušníků třetích států, kteří jsou rodinnými příslušníky občana Unie, na něhož se vztahuje směrnice 2004/38/ES, ale kteří nepředloží doklad o pobytu podle článku 10 uvedené směrnice, se opatřují otiskem razítka na vstupu nebo výstupu.

   Cestovní doklady státních příslušníků třetích států, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů třetích států požívajících svobodu pohybu ve Společenství, ale kteří nepředloží doklad o pobytu podle článku 10 uvedené směrnice, se opatřují razítkem na vstupu nebo výstupu.

3. Vstupním nebo výstupním razítkem se neopatřují:

a) cestovní doklady hlav států a hodnostářů, jejichž příjezd je dopředu úředně ohlášen prostřednictvím diplomatických kanálů,

b) licence pilotů nebo osvědčení posádek letadel,

c) cestovní doklady námořníků, kteří se nacházejí na území členského státu pouze tehdy, zakotví-li tam jejich loď, a to jen v zóně přístavu, kde jejich loď kotví,

d) cestovní doklady posádky a cestujících na výletních lodích, kteří nepodléhají hraničním kontrolám podle bodu 3.2.3 přílohy VI.

e) doklady umožňující státním příslušníkům Andorry, Monaka a San Marina překračovat hranice.

Výjimečně lze na žádost státního příslušníka třetího státu upustit od otisku vstupního nebo výstupního razítka, jestliže by takový otisk mohl této osobě způsobit závažné potíže. V takovém případě musí být vstup a výstup zaznamenán na odděleném listě s uvedením jména a příjmení a čísla pasu. Tento list musí být státnímu příslušníkovi třetího státu předán.

4. Praktická opatření týkající se opatřování dokladů otiskem razítka jsou uvedena v příloze IV.

5. Státní příslušníci třetích států jsou pokud možno informováni o povinnosti hraniční stráže opatřit jejich cestovní doklad otiskem razítka na vstupu a výstupu i v případě, že hraniční kontroly jsou v souladu s článkem 7 zmírněny.

6. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do konce roku 2008 zprávu o uplatňování ustanovení o opatřování cestovních dokladů otiskem razítka.

Článek 9a

1. „Není-li cestovní doklad státního příslušníka třetí země opatřen otiskem vstupního razítka, mohou příslušné vnitrostátní orgány předpokládat, že daný držitel nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky délky pobytu platné v dotyčném členském státě

2. Tento předpoklad je možné vyvrátit, pokud státní příslušník třetí země jakýmkoli způsobem předloží věrohodné důkazy, například v podobě jízdenky či letenky nebo svědectví o své přítomnosti mimo území členských států, z nichž vyplývá, že tato osoba dodržela podmínky týkající se délky krátkodobého pobytu.

V takových případech:

a) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území některého z členských států, které uplatňují schengenské *acquis* v plném rozsahu, příslušné orgány vyznačí v cestovním dokladu státního příslušníka třetí země, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí, datum a místo překročení vnější hranice některého z těchto členských států touto osobou;

b) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území některého z členských států, v jehož případě nebylo učiněno rozhodnutí uvedené v čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003, příslušné orgány vyznačí v cestovním dokladu státního příslušníka třetí země, v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí, datum a místo překročení vnější hranice tohoto členského státu;

c) kromě vyznačení údajů podle písmen a) a b) může být dotyčnému státnímu příslušníkovi třetí země vydán tiskopis uvedený v příloze VIII;

d) členské státy se navzájem informují o svých vnitrostátních postupech vyznačování údajů podle tohoto článku a rovněž o nich informují Komisi a sekretariát Rady.

3. Nebude-li předpoklad podle odstavce 1 vyvrácen, mohou příslušné orgány státního příslušníka třetí země z území dotyčných členských států vyhostit.

Článek 10

Ostraha hranic mimo hraniční přechody

1. Hlavním účelem ostrahy vnějších hranic v místech nacházejících se mimo hraniční přechody a ostrahy těchto hraničních přechodů mimo provozní hodiny je zabránit nedovolenému překračování hranic, čelit přeshraniční kriminalitě a uplatňovat nebo přijímat opatření proti osobám, které překročily hranice nezákonně.

2. K výkonu ostrahy vnějších hranic používá hraniční stráž stálých nebo mobilních jednotek. Tato ostraha se provádí takovým způsobem, aby se osobám zamezilo obcházet kontroly na hraničních přechodech a aby byly od takového obcházení odrazeny.

3. Ostrahu mimo hraniční přechody provádějí hraniční stráže, jejichž počet a metody se přizpůsobují stávajícím nebo předpokládaným rizikům a nebezpečím. Vyžaduje si časté a náhlé změny doby ostrahy, aby nedovolené překročení hranic neustále představovalo riziko odhalení.

4. Ostrahu provádějí stálé nebo mobilní jednotky, které plní své úkoly tím, že střeží místa nebo zaujímají stanoviště na místech, o kterých je známo, že se jedná o citlivá místa anebo se za taková považují, přičemž cílem takové ostrahy je zadržet osoby, které překračují hranici nezákonně. Ostrahu lze také provádět technickými prostředky, včetně elektronických.

5. Další pravidla, kterými se ostraha řídí, lze přijmout postupem podle čl. 30 odst. 2.

Článek 11

Odepření vstupu

1. Vstup na území členských států se odepře státnímu příslušníkovi třetího státu, který nesplňuje všechny podmínky vstupu vymezené v čl. 5 odst. 1 a nepatří do kategorie osob uvedených v čl. 5 odst. 4. Tím není dotčeno uplatnění zvláštních ustanovení týkajících se práva azylu a mezinárodní ochrany nebo vystavování dlouhodobých víz.

2. Vstup lze odepřít pouze prostřednictvím zdůvodněného rozhodnutí, které obsahuje přesné důvody odepření. Rozhodnutí přijímá orgán, zmocněný k tomuto účelu vnitrostátními předpisy. Vstupuje v platnost okamžitě.
Zdůvodněné rozhodnutí, obsahující přesné důvody odepření, se vydává prostřednictvím jednotného formuláře stanoveného v části B přílohy V, který vyplňuje orgán zmocněný k odepření vstupu na základě vnitrostátních právních předpisů. Vyplněný jednotný formulář se předá dotyčnému státnímu příslušníkovi třetího státu, který na něm potvrdí, že převzal rozhodnutí o odepření vstupu.

3. Osoby, jimž byl odepřen vstup, mají právo na odvolání. Odvolání se vykonávají v souladu se vnitrostátními právními předpisy. Státnímu příslušníkovi třetího státu se rovněž předají písemné údaje o kontaktních místech, kde mu mohou poskytnout informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni státního příslušníka třetího státu zastupovat.
Zahájením odvolacího řízení se nepozastavuje rozhodnutí o odepření vstupu.
Aniž je dotčena případná náhrada poskytovaná podle vnitrostátních právních předpisů, má státní příslušník třetího státu právo na opravu zrušeného vstupního razítka a všech dalších provedených zrušení nebo dodatků ze strany členského státu, který mu odepřel vstup, pokud bylo v odvolacím řízení shledáno, že rozhodnutí o odepření vstupu bylo nepodložené.

4. Hraniční stráž zajistí, aby státní příslušník třetího státu, kterému byl odepřen vstup, nevstoupil na území dotyčného členského státu.

5. Členské státy shromažďují statistické údaje o počtu osob, jimž byl odepřen vstup, o důvodech pro odepření, státním občanství těchto osob a druhu hranic (pozemních, vzdušných, námořních), kde byl těmto osobám odepřen vstup. Členské státy předají tyto statistické údaje jednou ročně Komisi. Komise zveřejní souhrn statistických údajů poskytnutých členskými státy každé dva roky.

6. Podrobná pravidla vztahující se na odepření vstupu uvádí část A přílohy V.

Kapitola III
Prostředky pro ochranu hranic a spolupráce mezi členskými státy

Článek 12

Prostředky pro ochranu hranic

Členské státy nasadí vhodné pracovníky a prostředky v dostatečném množství, aby bylo možné provádět ochranu vnějších hranic v souladu s článkem 5a a články 6 až 11, a to způsobem, který zajistí účinnou, vysokou a jednotnou úroveň kontroly na jejich vnějších hranicích.

Článek 13

Provádění kontrol

1. Ochranu hranic podle článku 5a a článků 6 až 11 tohoto nařízení vykonává hraniční stráž vsouladu s ustanoveními tohoto nařízení a v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

   Při provádění této ochrany hranic zůstávají nedotčeny pravomoci hraniční stráže zahajovat trestní řízení, které jim udělují vnitrostátní právní předpisy a které spadají mimo oblast působnosti tohoto nařízení.

   Členské státy zajistí, aby hraniční stráž tvořili odborní a řádně vyškolení specialisté. Členské státy budou podporovat hraniční stráže při učení jazykům, a to zejména těm jazykům, které potřebují k plnění svých úkolů.

2. Členské státy oznámí Komisi seznam svých vnitrostátních služeb odpovědných za ochranu hranic dle vnitrostátních předpisů v souladu s článkem 30a.

3. Pro účinnou ochranu hranic zajistí každý členský stát stálou úzkou spolupráci mezi svými vnitrostátními službami, které jsou za ni odpovědné.

Článek 14
Spolupráce mezi členskými státy

1. Členské státy si vzájemně pomáhají a udržují stálou úzkou spolupráci s cílem zajistit účinné zajišťování ochrany hranic v souladu s články 5a až 13 tohoto nařízení. Navzájem si poskytují veškeré důležité informace.

2. Operační spolupráci mezi členskými státy v oblasti řízení vnějších hranic koordinuje Evropská agentura pro řízení operační spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, zřízená na základě nařízení Rady č. 2007/2004/ES[27].

3. Aniž jsou dotčeny pravomoci této agentury, členské státy mohou i nadále spolupracovat na operativní úrovni s ostatními členskými státy nebo třetími zeměmi na vnějších hranicích, včetně výměny styčných úředníků, doplňuje-li taková spolupráce činnost agentury.

   Členské státy se zdrží jakékoliv činnosti, která by mohla ohrozit fungování agentury nebo dosahování jejích cílů.

   O operativních otázkách na vnějších hranicích řešených mimo rámec agentury podávají členské státy agentuře zprávy.

4. Členské státy zajistí vzdělávání a výcvik v přepisech pro ochranu hranic a rovněž v základních právech. Využijí přitom společných standardů pro vzdělávání a výcvik, které stanovila a dále rozvíjí agentura uvedená v odstavci 2.

[27] Úř. věst. L 349, 25.11.2004, s. 1.

Článek 15

Společné kontroly

1. Aniž je dotčena odpovědnost jednotlivých členských států vyplývající z článku 5a a článků 6 až 11, mohou členské státy, které neuplatňují článek 18 ve vztahu ke svým společným pozemním hranicím, kontrolovat takové společné hranice až do data použití tohoto článku společně, přičemž v takovém případě lze pro účely provádění vstupní nebo výstupní kontroly zastavit určitou osobu pouze jednou.
   K tomuto účelu mohou členské státy mezi sebou uzavírat dvoustranné dohody.

2. Členské státy uvědomí Komisi o dohodách uzavřených v souladu s odstavcem 1.

Kapitola IV

Zvláštní pravidla pro hraniční kontroly

Článek 16

Zvláštní pravidla pro různé typy hranic a různé dopravní prostředky používané při překračování vnějších hranic

Zvláštní pravidla stanovená v příloze VI se použijí při kontrolách na různých typech hranic a u různých dopravních prostředků používaných při překračování vnějších hranic.
Tato zvláštní pravidla mohou obsahovat odchylky od článku 5 a článků 6 až 11.

Článek 17

Zvláštní pravidla pro kontroly určitých kategorií osob

1. Zvláštní pravidla stanovená v příloze VII se použijí při kontrolách těchto kategorií osob:
   a) hlav států a členů jejich delegací,
   b) pilotů letadel a dalších členů posádky,
   c) námořníků,
   d) držitelů diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členů mezinárodních organizací,
   e) přeshraničních pracovníků,
   f) nezletilých.

   Tato zvláštní pravidla mohou obsahovat odchylky od článků 5 a 6 až 11.

2. Členské státy oznámí Komisi vzory průkazů, které vydávají jejich ministerstva zahraničí podle článku 30a akreditovaným členům diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodinným příslušníkům.

HLAVA III

VNITŘNÍ HRANICE

Kapitola I

Zrušení ochrany vnitřních hranic

Článek 18

Překračování vnitřních hranic

Vnitřní hranice lze překročit v jakémkoliv místě, aniž by se prováděla hraniční kontrola osob bez ohledu na jejich státní příslušnost.

Článek 19

Kontroly na území

Zrušení ochrany vnitřních hranic se nedotkne:

a) výkonu policejních pravomocí[28] příslušnými orgány členských států podle jejich vnitrostátních právních předpisů, pokud výkon těchto pravomocí nemá účinek rovnocenný hraničním kontrolám; toto platí i v pohraničních oblastech. Ve smyslu první věty nelze považovat za výkon policejních pravomocí rovnocenný hraničním kontrolám zvláště takový výkon, kdy policejní opatření:

   i) nemají za cíl ochranu hranic,

   ii) vycházejí z všeobecných policejních informací a zkušeností týkajících se možného ohrožení veřejné bezpečnosti a mají především za cíl bojovat proti přeshraniční trestné činnosti,

   iii) jsou naplánovány a prováděny tak, že se zřetelně odlišují od soustavné kontroly osob na vnějších hranicích,

   iv) provádějí se na bázi namátkových kontrol;

---

[28] Prohlášení Maďarska:
„Maďarsko prohlašuje podle čl. 19 písm. a) nařízení, že policejními pravomocemi se rozumí výkonné pravomoci uplatňované jakýmkoliv donucovacím a správním orgánem odpovědným za zamezování a zjišťování jakýchkoliv forem nedovoleného přistěhovalectví a souvisejících trestných činů podle maďarských vnitrostátních právních předpisů.

b) bezpečnostních kontrol osob prováděných v přístavech a na letištích příslušnými orgány podle právních předpisů jednotlivých členských států, přístavními nebo letištními orgány nebo dopravci, pokud se takové kontroly provádějí i u osob, které cestují uvnitř členského státu;

c) možnosti členského státu uzákonit povinnost vlastnit nebo mít u sebe průkazy a doklady;

d) povinnosti státních příslušníků třetích států hlásit svou přítomnost na území jakéhokoliv členského státu podle ustanovení článku 22 Schengenské úmluvy.

Článek 19a

Odstranění překážek provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích

Členské státy odstraní veškeré překážky bránící hladkému provozu na silničních přechodech na vnitřních hranicích, zejména omezení rychlosti, které se nezakládá výlučně na zřetelech bezpečnosti silničního provozu.

Členské státy musí být zároveň připraveny zajistit zařízení pro provádění kontrol v případě, že se ochrana vnitřních hranic obnoví.

Kapitola II

Dočasné obnovení ochrany vnitřních hranic

Článek 20

Dočasné obnovení ochrany vnitřních hranic členským státem

1. V případě závažného ohrožení veřejné politiky nebo vnitřní bezpečnosti může členský stát výjimečně obnovit ochranu svých vnitřních hranic po omezenou dobu nepřesahující 30 dní nebo po předvídatelnou dobu trvání události, pokud tato doba přesahuje 30 dní, a to postupem podle článku 21 nebo v mimořádném případě postupem podle článku 22. Rozsah a trvání kontroly nepřekročí míru, která je nezbytně nutná jako reakce na toto závažné ohrožení.

2. Jestliže závažné ohrožení veřejné politiky nebo veřejné bezpečnosti trvá déle než doba stanovená v odstavci 1, může členský stát zachovat ochranu hranic ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v odstavci 1, a vzhledem k případným novým prvkům ji může prodlužovat o obnovitelná období až 30 dní, a to postupem podle článku 23.

Článek 21

Postup v případě předvídatelných událostí

1. Jestliže členský stát plánuje obnovení ochrany vnitřních hranic v souladu s čl. 20 odst. 1, uvědomí o tom co nejdříve ostatní členské státy v Radě a Komisi a co nejdříve sdělí následující informace:
   a) důvody navrhovaného rozhodnutí s podrobným popisem událostí, které představují závažné ohrožení veřejné politiky nebo vnitřní bezpečnosti,
   b) rozsah navrhovaného rozhodnutí s upřesněním, kde má být ochrana hranic obnovena,
   c) názvy určených přechodů,
   d) datum a délku trvání navrhovaného rozhodnutí,
   e) případně opatření, která mají ostatní členské státy přijmout.

2. Poté, co dotyčný členský stát učiní oznámení a vzhledem ke konzultacím stanoveným v odstavci 3, může Komise vydat své stanovisko, aniž je dotčen čl. 64 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství.

3. Informace podle odstavce 1, jakož i stanovisko, které může Komise vydat podle odstavce 2, jsou předmětem konzultací mezi členským státem, který plánuje obnovení ochrany hranic,
ostatními členským státy v Radě a Komisí za účelem zorganizování vzájemné spolupráce mezi členskými státy tam, kde je to vhodné, a přezkoumání proporcionality opatření ve srovnání s událostí vedoucí k obnovení ochrany hranic a s ohrožením veřejné politiky nebo vnitřní bezpečnosti.

4. Výše zmíněné konzultace se uskuteční nejpozději patnáct dní před plánovaným dnem obnovení ochrany hranic.

Článek 22

Postupy v případech, které vyžadují naléhavá opatření

1. Jestliže je z hlediska veřejné politiky nebo vnitřní bezpečnosti ve státě nezbytné přijmout naléhavá opatření, může dotyčný členský stát výjimečně a okamžitě obnovit ochranu vnitřních hranic.

2. Členský stát, který obnoví ochranu svých vnitřních hranic, o tom neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi, přičemž poskytne informace uvedené v čl. 21 odst. 1 a uvede důvody, které použití tohoto postupu ospravedlňují.

Článek 23

Postup při prodloužení ochrany vnitřních hranic

1. Členské státy mohou prodloužit ochranu vnitřních hranic podle ustanovení čl. 20 odst. 2 až poté, co o tom uvědomí ostatní členské státy v Radě a Komisi.
2. Členský stát plánující prodloužit ochranu hranic poskytne ostatním členským státům a Komisi veškeré náležité informace o důvodech prodloužení ochrany vnitřních hranic. Použijí se ustanovení čl. 21 odst. 2.

Článek 24

Informování Evropského parlamentu

Dotyčný členský stát nebo případně Rada informuje Evropský parlament o opatřeních přijatých v souladu s články 21 až 23 co nejdříve. O nutnosti ochrany vnějších hranic podá dotyčný členský stát na požádání zprávu Evropskému parlament po třetím po sobě jdoucím prodloužení přijatém v souladu se článkem 23.

Článek 25

Ustanovení, která se použijí v případě obnovení ochrany vnitřních hranic

Je-li obnovena ochrana vnitřních hranic, použijí se obdobně příslušná ustanovení hlavy II.

Článek 26

Zpráva o obnovení ochrany vnitřních hranic

Členský stát, který obnovil ochranu vnitřních hranic podle článku 20, potvrdí datum, ke kterému je tato ochrana zrušena, a zároveň nebo brzy poté předloží Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o obnovení ochrany vnitřních hranic, kde zejména popíše provádění kontrol a efektivnost obnovení ochrany hranic.

Článek 27

Informování veřejnosti

Rozhodnutí o obnovení ochrany vnitřních hranic je učiněno způsobem, který je průhledný, a veřejnost je o něm informována v plném rozsahu, pokud tomu nebrání bezpečnostní důvody.

Článek 28

Důvěrnost

Na žádost dotyčného členského státu respektují ostatní členské státy, Evropský parlament a Komise důvěrnost informací poskytnutých v souvislosti s obnovením a prodloužením ochrany hranic a se zprávou vypracovanou podle článku 26.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 29

Změny příloh

Přílohy III, IV, a VIII se mění postupem podle čl. 30 odst. 2.

Článek 30

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor, dále jen *„výbor“*..

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí a za předpokladu, že prováděcí opatření přijatá podle tohoto postupu nemění základní ustanovení tohoto nařízení.

   Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

3a. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, bude ve lhůtě čtyř let od vstupu tohoto nařízení v platnost pozastaveno používání těch ustanovení tohoto nařízení, která se týkají přijímání technických pravidel a rozhodnutí v souladu s postupem podle odstavce 2. Platnost těchto ustanovení může Evropský parlament a Rada na návrh Komise obnovit postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy a za tím účelem je může před uplynutím čtyřleté lhůty přezkoumat.

Článek 30a

1. Členské státy oznámí Komisi:

   - seznam povolení k pobytu podle čl. 2 odst. 15,
   - seznam svých hraničních přechodů,
   - referenční částky potřebné k překročení svých vnějších hranic stanovené každoročně příslušnými vnitrostátními orgány,
   - seznam vnitrostátních služeb odpovědných za ochranu hranic,
   - vzory vzorových průkazů vydávaných ministerstvy zahraničí.

2. Informace oznámené Komisi podle odstavce 1 dá Komise k dispozici členským státům a veřejnosti prostřednictvím zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie i jinými vhodnými prostředky.

Článek 31

Malý pohraniční styk

Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Společenství o malém pohraničním styku a stávající dvoustranné dohody o malém pohraničním styku.

Článek 32

Ceuta a Melilla

Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčena zvláštní pravidla vztahující se na města Ceuta a Melilla, vymezená prohlášením Španělského království o městech Ceuta a Melilla v závěrečném aktu ke Smlouvě o přistoupení Španělského království k Úmluvě k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985.[29]

[29] Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 73.

Článek 33

Oznamování informací členskými státy

Do deseti pracovních dnů ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost oznámí členské státy Komisi vnitrostátní ustanovení vztahující se k čl. 19 písm. c) a d), sankce uvedené v čl. 4 odst. 3 a dvoustranné dohody uzavřené podle čl. 15 odst. 1. Následné úpravy těchto ustanovení se oznámí do pěti pracovních dnů.

Informace oznámené členskými státy se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie (řada C).

Článek 34

Zpráva o používání hlavy III

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději do tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost zprávu o používání hlavy III.

Komise věnuje zvláštní pozornost všem problémům, které vzniknou v souvislosti s obnovením ochrany vnitřních hranic. Ve vhodných případech předloží návrhy zaměřené na řešení těchto problémů.

Článek 35

Zrušovací ustanovení

1. Ustanovení článků 2 až 8 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 se zrušují s účinností od ... *[datum, od kterého je toto nařízení použitelné]*.

2. S účinností od téhož data se zrušuje:
   - Společná příručka včetně příloh,
   - rozhodnutí Schengenského výkonného výboru ze dne 26. dubna 1994 (SCH/Com-ex (94), 1 rev. 2), 22. prosince 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4) a ze dne 20. prosince 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2),
   - příloha 7 Společné konzulární instrukce,

- nařízení (ES) č. 790/2001,
- rozhodnutí Rady ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví minimální údaje, které mají být uváděny na tabulích umístěných na hraničních přechodech na vnějších hranicích[30],
- rozhodnutí Rady o změně části II a vypracování přílohy 16 Společné příručky,
- Nařízení Rady (ES) č. 2133/2004 ze dne 13. prosince 2004, kterým se příslušným orgánům členských států ukládá povinnost soustavně opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí při překročení vnějších hranic členských států a kterým se k tomuto účelu mění Úmluva k provedení Schengenské dohody a Společná příručka.

Odkazy na vypuštěné články a zrušené nástroje se považují za odkazy na toto nařízení a měly by se vykládat podle srovnávací tabulky v příloze XII.

Článek 36

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost 6 měsíců ode dne zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.
Článek 30a však vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda nebo předsedkyně*
[…]	*[…]*

[30] Úř. věst. L 261, 6. 8. 2004, s. 119.

PŘÍLOHA I

Podpůrné doklady k ověření splnění vstupních podmínek podle čl. 5 odst. 1 písm. c)

1. Písemnými dokumenty zmíněnými v čl. 5 odst. 2 mohou být:

a) pro obchodní cesty:

- pozvání od společnosti nebo úřadu k účasti na jednáních, konferencích nebo akcích spojených s obchodem, výrobou nebo prací,
- další dokumenty, které prokazují existenci obchodních vztahů nebo pracovních vztahů,
- vstupenky na veletrhy a kongresy, pokud se jich dotyčná osoba účastní;

b) pro cesty uskutečněné ze studijních nebo jiných vzdělávacích důvodů:

- potvrzení o zápisu u vzdělávací instituce za účelem účasti na odborných nebo teoretických kurzech v rámci základního i dalšího vzdělávání,
- studentské průkazy nebo osvědčení o navštěvovaných kurzech;

c) pro cesty uskutečněné z důvodů turistiky nebo ze soukromých důvodů:

podpůrné doklady ohledně ubytování:

- pozvání od hostitele, pokud u něj dotyčná osoba pobývá
- doklad od zařízení, které poskytuje ubytování *nebo*
- jakýkoli jiný vhodný doklad, který svědčí o plánovaném ubytování;

podpůrné doklady ohledně trasy:

- potvrzení objednávky organizovaného zájezdu nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o předpokládaných cestovních plánech;

podpůrné doklady ohledně návratu:

- zpáteční nebo okružní jízdenka;

d) u cest na politické, vědecké, kulturní, sportovní nebo náboženské akce nebo z jiných důvodů: pozvánky, vstupenky, zápisy nebo programy, kde je pokud možno uveden název hostitelské organizace a délka pobytu nebo jiný vhodný doklad, který svědčí o účelu návštěvy.

PŘÍLOHA II

Záznamy informací do rejstříku

Na všech hraničních přechodech je třeba zaznamenat do rejstříku ručně nebo elektronicky veškeré služební informace a všechny další zvláště důležité informace. Informace zaznamenávané do rejstříku obsahují zejména:

– jména hraničních stráží odpovědných místně za hraniční kontroly a jména dalších úředníků v jednotlivých týmech,
– zmírnění kontrol osob podle článku 7,
– vydání dokladů na hranicích namísto pasů a víz,
– zadržené osoby a žaloby (trestné činy a porušení správních předpisů),
– osoby, kterým byl odepřen vstup podle článku 11 (důvody k odepření vstupu a státní příslušnost),
– bezpečnostní kódy na vstupních a výstupních razítkách, totožnost hraničních stráží, které použily razítka v daný den nebo na dané směně a rovněž informace ohledně ztracených nebo odcizených razítek,
– stížnosti osob podrobených kontrole,
– jiná mimořádně důležitá policejní nebo soudní opatření,
– zvláštní události.

PŘÍLOHA III

Vzory ukazatelů označujících pruhy

na hraničních přechodech

Část A

[31]

[31] Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak

Část B

Část C

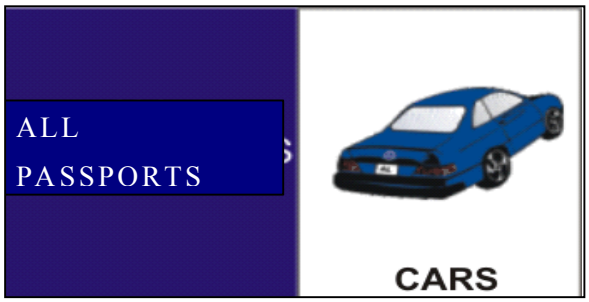

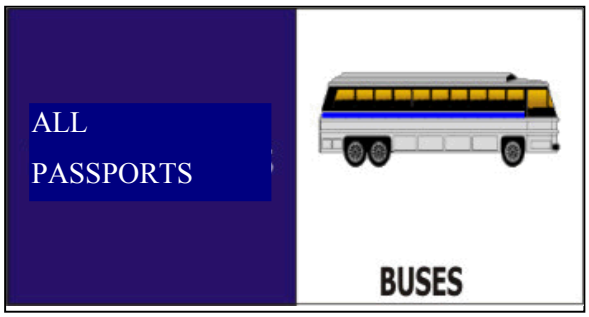
[32]

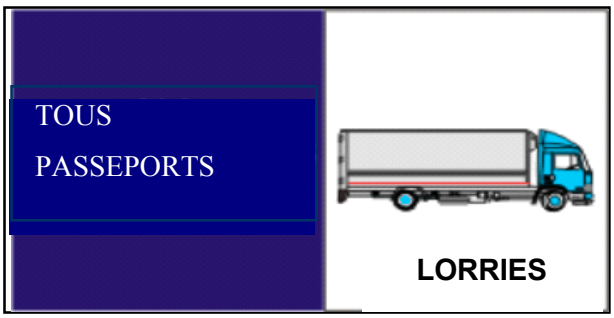

[32] Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak

ALL
PASSPORTS
CARS

ALL
PASSPORTS
BUSES

TOUS
PASSEPORTS
LORRIES

PŘÍLOHA IV
Vyznačování razítek

1. Cestovní doklady státních příslušníků třetích států se v souladu s článkem 9 při vstupu a výstupu soustavně opatřují otiskem razítka. Přesný popis těchto razítek je stanoven v rozhodnutí schengenského výkonného výboru SCH/COM-EX (94) 16 rev. a SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).

2. Bezpečnostní kódy na razítkách se mění v pravidelných intervalech, nejdéle však jednou za měsíc.

3. V případě vstupu a výstupu státních příslušníků třetích států podléhajících vízové povinnosti se razítko pokud možno vyznačuje tak, aby pokrylo okraj víza, aniž by ovlivnilo čitelnost údajů ve vízu nebo ochranné znaky vízového štítku. Jestliže musí být vyznačeno několik razítek (například v případě víza pro více vstupů), vyznačí se razítka na protilehlé straně ke straně, na které je vízum. Pokud tuto stránku nelze použít, vyznačí se razítko na následující straně. Strojově čitelná zóna se nerazítkuje.

4. Členské státy určí národní kontaktní centra, odpovídající za výměnu informací o bezpečnostních kódech na vstupních a výstupních razítkách používaných na hraničních přechodech a uvědomí o těchto centrech ostatní členské státy, generální sekretariát Rady a Komisi. Tato kontaktní centra mají okamžitý přístup k informacím ohledně společných vstupních a výstupních razítek používaných na vnější hranici dotyčného členského státu, především k informacím o:

- hraničním přechodu, kterému je přiděleno dané razítko,
- totožnosti hraniční stráže, které je v danou chvíli razítko svěřeno,
- bezpečnostním kódu na daném razítku v dané chvíli.

Jakékoliv dotazy týkající se společných vstupních a výstupních razítek se kladou prostřednictvím zmíněných národních kontaktních center.
Národní kontaktní centra také okamžitě uvědomí ostatní kontaktní centra, generální sekretariát Rady a Komisi o změně kontaktních center a rovněž o ztracených nebo odcizených razítkách.

PŘÍLOHA V

Část A

Postup při odepření vstupu na hranicích

1. Jestliže je odepřen vstup, příslušná hraniční stráž:

- vyplní standardní formulář pro odepření vstupu uvedený v části B. Státní příslušník třetího státu formulář podepíše a dostane jednu kopii podepsaného formuláře. V případě, že státní příslušník třetího státu odmítne formulář podepsat, hraniční stráž zapíše toto odmítnutí do oddílu „poznámky“ ve formuláři;
- vyznačí do pasu vstupní razítko, které přeškrtne křížkem, přičemž použije nesmazatelný černý inkoust, a naproti na pravé straně, též nesmazatelným inkoustem, napíše písmeno (písmena) označující důvod (důvody) pro odepření vstupu, jejichž seznam je uveden na zmíněném standardním formuláři pro odepření vstupu;
- zruší vízum tak, že v případech uvedených v odstavci 2 vyznačí razítko „CANCELLED“ [“ZRUŠENO”]. V tom případě zničí opticky proměnlivý prvek vízového štítku**,** hlubotisk se skrytým obrazem a rovněž výraz „vízum“ tím, že je přeškrtne, aby se zamezilo případnému zneužití v budoucnu. Hraniční stráž pak o tomto rozhodnutí neprodleně uvědomí nadřízené ústřední orgány**;**
- zaznamená každé odepření vstupu do rejstříku nebo na arch, přičemž uvede totožnost, státní příslušnost, odkaz na doklad, který státního příslušníka třetího státu opravňuje k překročení hranice, a důvod a datum odepření vstupu;

2. Vízum se ruší v těchto případech:

a) je-li držitel víza na seznamu v Schengenském informačním systému (SIS) jako osoba, které má být odepřen vstup, kromě případů, kdy má vízum nebo zpětné vízum vydané jedním z členských států a žádá o vstup pro účely průjezdu, aby mohl dojet na území členského státu, který doklad vydal;

b) existují-li závažné důvody se domnívat, že vízum bylo získáno podvodným způsobem.

Nepředloží-li státní příslušník třetího státu na hranicích jeden nebo více podpůrných dokladů uvedených v čl. 5 odst. 2, nevede to automaticky k rozhodnutí o zrušení víza.

3. Jestliže státní příslušník třetího státu, kterému je odepřen vstup, byl na hranici dopraven dopravcem, musí příslušný úřad v místě:

− přikázat dopravci, aby převzal zodpovědnost za státního příslušníka třetího státu a neprodleně ho dopravil do třetího státu, ze kterého byl přivezen, do třetího státu, který vydal doklad opravňující ho k překročení hranice, anebo do jakéhokoliv jiného třetího státu, kde má zaručený vstup, anebo aby dopravce nalezl prostředek pro jeho další přepravu v souladu s článkem 26 Schengenské úmluvy a směrnice Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001;

− během čekání na další přepravu přijmout vhodná opatření v souladu s vnitrostátními předpisy a s ohledem na okolnosti v daném místě, která zabrání státním příslušníkům třetího státu, jimž byl odepřen vstup, vstoupit na území nezákonně.

4. Existují-li důvody jak pro odepření vstupu státnímu příslušníkovi třetího státu, tak pro jeho zatčení, musí hraniční stráž kontaktovat orgány odpovědné za rozhodnutí o akci, která se má v souladu s vnitrostátním právem provést.

Část B: Standardní formulář pro odepření vstupu na hranici

Název státu

ZNAK STÁTU (Název úřadu)

_____

[33]

ODEPŘENÍ VSTUPU NA HRANICI

Dne _____ v (hodin) _____ na hraničním přechodu _____

My, níže podepsaní, _____ máme před sebou:

Příjmení _____ Jméno_____

Datum narození _____ Místo narození _____ Pohlaví: _____

Státní příslušnost _____ Trvalým bydlištěm v

Druh průkazu totožnosti _____ číslo

Vydán (kde) _____ dne

Číslo víza_____typ _____ vydané (kým)

platné od ____do ____

na dobu ____ dní z těchto důvodů: _____

Přijíždějící z _____ prostřednictvím _____ (uvést použitý dopravní prostředek, např. číslo letu), se tímto uvědomuje, že je mu (jí) odepřen vstup do země v souladu s (*uveďte odkazy na platné vnitrostátní předpisy*), **z následujících důvodů**:

[33] Pro Norsko a Island se nevyžaduje žádný znak.

☐**(A) Nemá platný (platné) cestovní doklad (doklady)**

☐**(B) Má falešný/pozměněný/padělaný cestovní doklad**

☐**(C) Nemá platné vízum nebo povolení k pobytu**

☐**(D) Má falešné/pozměněné/padělané vízum nebo povolení k pobytu**

☐**(E) Nemá příslušné doklady prokazující účel a podmínky pobytu**

Nepředložil tento doklad (doklady): ….

☐**(F) Již pobýval na území členských států Evropské unie po dobu tří měsíců během období 6 měsíců**

☐**(G) Nemá dostatečné prostředky k obživě v porovnání s dobou a formou pobytu, nebo prostředky na návrat do státu původu nebo průjezdu**

☐**(H) Je veden jako osoba, které má být odepřen vstup**

☐**v Schengenském informačním systému (SIS)**

☐**ve vnitrostátním rejstříku**

☐**(I) Je osobou považovanou za hrozbu pro veřejnou politiku, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států Evropské unie (*každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní předpisy vztahující se na takové případy odepření vstupu*).**

Dotyčná osobaÚředník odpovědný za kontrolu

Poznámky:

Dotyčná osoba se může odvolat proti rozhodnutí o odepření vstupu v souladu s vnitrostátním právem. Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu (*každý stát musí uvést odkazy na vnitrostátní předpisy a postupy upravující právo na odvolání*).

Dotyčná osoba	**Úředník odpovědný za kontrolu**

PŘÍLOHA VI

Zvláštní pravidla pro různé typy hranic a různé dopravní prostředky používané pro překračování vnějších hranic členských států

1. Pozemní hranice

1.1. Kontroly v silniční dopravě

1.1.1. Pro zajištění účinných kontrol osob při současném zajištění bezpečnosti a hladkého silničního provozu je třeba vhodným způsobem regulovat pohyb na hraničních přechodech. Členské státy mohou v případě potřeby uzavírat dvoustranné dohody o průjezdech nebo uzavírkách silničního provozu. Uvědomí o nich Komisi v souladu s článkem 33.

1.1.2. Členské státy mohou v souladu s článkem 8 tam, kde to považují za vhodné a jestliže to okolnosti dovolují, instalovat průjezdy nebo provozovat oddělené pruhy na některých hraničních přechodech.
Příslušné úřady členských států mohou ve výjimečných situacích a tam, kde si to vyžadují dopravní podmínky a infrastruktura, oddělené průjezdy nebo pruhy kdykoliv zrušit.
Členské státy mohou spolupracovat se sousedními zeměmi ohledně instalování oddělených průjezdů a pruhů na vnějších hraničních přechodech.

1.1.3. Je obecným pravidlem, že lidé cestující ve vozidlech nemusí během kontroly vystupovat. Pokud si to však okolnosti vyžádají, lze osoby o vystoupení z vozidla požádat. Důkladné kontroly se provádějí v prostoru vyhrazeném pro tento účel, pokud to místní podmínky dovolí. V zájmu bezpečnosti pracovníků provádějí kontroly dle možností dva příslušníci hraniční stráže.

1.2. Kontroly v železniční dopravě

1.2.1. Provádějí se kontroly jak cestujících, tak zaměstnanců železnic ve vlacích překračujících vnější hranice, včetně kontrol v nákladních vlacích nebo prázdných vlacích. Tyto kontroly se provádějí jedním ze dvou následujících způsobů:

- na nástupišti na prvním nádraží příjezdu nebo odjezdu na území členského státu,
- ve vlaku během přejezdu.

Členské státy mohou uzavírat dvoustranné dohody o tom, jak mají být tyto kontroly prováděny. Uvědomí o nich Komisi v souladu s článkem 33.

1.2.2. Odchylně od bodu 1.2.1. a pro usnadnění toků železniční dopravy využívající vysokorychlostní osobní vlaky se mohou členské státy na trase těchto vlaků ze třetích států také rozhodnout, že po dohodě s dotyčnými třetími státy budou provádět vstupní kontroly osob ve vlacích ze třetích států jedním z těchto způsobů:

- na nádražích ve třetím státě, kde osoby nastupují do vlaku,
- na nádražích, kde osoby na území členských států vystupují,
- ve vlaku při přejezdu mezi stanicemi na území členských států, pokud osoby jedou ve vlaku z předchozí stanice nebo stanic.

1.2.3. U vysokorychlostních vlaků ze třetích států, které několikrát staví na území členských států a kde železniční dopravce může přepravovat takovým vlakem cestující výhradně pro zbývající část cesty v rámci území členských států, jsou takoví cestující podrobeni vstupní kontrole buď ve vlaku nebo na cílovém nádraží kromě případů, kdy byly kontroly provedeny podle bodů 1.2.1. nebo podle první odrážky bodu 1.2.2.

Osoby, které chtějí použít vlaku výhradně na zbývající část cesty v rámci území členských států, budou uvědomeny před odjezdem vlaku, že mohou být podrobeny vstupní kontrole během cesty nebo na cílovém nádraží.

1.2.4. Při cestě opačným směrem jsou osoby ve vlaku podrobeny výstupním kontrolám na základě podobných opatření.

1.2.5. Hraniční stráž může přikázat provedení prohlídky dutin vagónů, v případě potřeby s pomocí vlakového inspektora, aby se zajistilo, zda se v nich neukrývají osoby nebo předměty podléhající hraničním kontrolám.

1.2.6. Existují-li důvody se domnívat, že se ve vlaku ukrývají osoby, které byly nahlášeny nebo jsou podezřelé ze spáchaní trestného činu, anebo státní příslušníci třetího státu, kteří mají v úmyslu nezákonný vstup, hraniční stráž, pokud nemůže jednat v souladu s ustanoveními vlastního státu, uvědomí členské státy, na jejichž území vlak směřuje anebo na jejichž území se nachází.

2. Vzdušné hranice

2.1. Postupy při kontrolách na mezinárodních letištích

2.1.1. Příslušné orgány členských států zajistí, aby provozovatel letiště přijal potřebná opatření k fyzickému oddělení toků cestujících na vnitrostátních letech od toků cestujících na ostatních letech. Na všech mezinárodních letištích se k tomuto účelu zřídí odpovídající infrastruktury.

2.1.2. Místo, kde se provádějí hraniční kontroly, se určí následujícím postupem:

a) Cestující letící z třetího státu, kteří přestupují na vnitrostátní let, budou podrobeni vstupní kontrole na letišti příletu z třetího státu. Cestující z vnitrostátního letu, kteří přestupují do letadla letícího do třetího státu (tranzitní cestující), budou podrobeni výstupní kontrole na letišti odletu druhého letu.

b) U letů z třetích států nebo do třetích států, kterými necestují žádní tranzitní cestující, a u letů s více než jedním přistáním na letištích členských států, aniž by došlo k přestupu do jiného letadla:

   i) budou cestující letící z třetích států anebo do třetích států podrobeni vstupní kontrole na vstupním letišti a výstupní kontrole na výstupním letišti, pokud let nezahrnuje žádný předcházející nebo následný přestup v rámci území členských států;

ii) budou cestující letící z třetího státu nebo do třetího státu, kdy letadlo má více než jedno mezipřistání na území členských států a nedochází k přestupu do jiného letadla (tranzitní cestující), podrobeni vstupní kontrole na cílovém letišti a výstupní kontrole na letišti odletu za podmínky, že cestující nemohou nastoupit do letadla na úsek nacházející se celý uvnitř území členských států;

iii) jestliže je povoleno, aby u letů z třetích států s více než jedním mezipřistáním na území členského státu letadlo nabralo na palubu cestující pouze na zbývající úsek v rámci tohoto území, budou cestující podrobeni výstupní kontrole na letišti odletu a vstupní kontrole na letišti příletu.

Kontroly cestujících, kteří jsou během těchto mezipřistání již na palubě letadla a nevstoupili na palubu letadla na území členských států, se provádějí v souladu s písm. b) bodem ii). Jestliže je cílovým státem třetí stát, uplatňuje se u této kategorie letů opačný postup.

2.1.3. Hraniční kontroly se obyčejně neprovádějí na palubě letadla nebo u východu k letadlu, pokud to není odůvodněno na základě zhodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví. Aby členské státy zajistily, že na letištích určených jako hraniční přechody budou osoby kontrolovány v souladu s pravidly stanovenými články 6 až 11, musí zajistit, aby letištní správa přijala nezbytná opatření k nasměrování pohybu cestujících do zařízení vyhrazených pro účely kontroly.

Členské státy musí zajistit, aby provozovatel letiště přijal nezbytná opatření, která zabrání neoprávněným osobám vstupovat do vyhrazených prostor anebo takové prostory (například tranzitní prostor) opouštět. V tranzitním prostoru se kontroly obyčejně neprovádějí, pokud to není odůvodněno na základě zhodnocení rizika týkajícího se vnitřní bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví; v tomto prostoru lze zejména provádět kontroly u osob s povinností průjezdního víza pro dané letiště a ověřovat, zda takové vízum mají.

2.1.4. Jestliže z důvodů vyšší moci nebo bezprostředního nebezpečí nebo na pokyn úřadů je letadlo letící ze třetího státu přinuceno přistát na přistávací ploše, která není hraničním přechodem, může takové letadlo pokračovat v letu pouze po získání povolení od hraniční stráže a od celních orgánů. Stejný postup se uplatňuje i tam, kde letadlo letící ze třetího státu přistane bez povolení. V každém případě se na kontroly osob v takovém letadle vztahují články 6 až 11.

2.2. Postupy při kontrolách na letištích bez mezinárodního statutu

2.2.1. Je nutno zajistit, aby byly v souladu s články 6 až 11 také kontrolovány osoby na letištích, která nemají právní postavení mezinárodního letiště dle příslušného vnitrostátního právního předpisu (tzv. letiště bez mezinárodního statutu), přes které je však povoleno směrovat lety ze třetích států anebo do třetích států.

2.2.2. Odchylně od bodu 2.1.1.není nutno na letištích bez mezinárodního statutu přijímat příslušná opatření k zajištění fyzického oddělení toků cestujících z vnitrostátních a jiných letů, aniž je dotčeno nařízení (ES) č. 2320/2002, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví [34]. Kromě toho, je-li objem cestujících malý, není zapotřebí stálé přítomnosti hraničních stráží, pokud existuje záruka, že potřební pracovníci mohou být nasazeni v krátkém čase.

.

2.2.3. Jestliže není na letišti bez mezinárodního statutu zajištěna stálá přítomnost hraničních stráží, musí ředitel takového letiště vhodným způsobem oznamovat hraniční stráži přílety a odlety letadel letících z třetích států nebo do třetích států.

2.3. Kontroly osob při soukromých letech

2.3.1. U soukromých letů ze třetích států nebo do třetích států musí kapitán před odletem předat hraniční stráži cílového členského státu, případně tam, kde je to vhodné, i členského státu prvního vstupu, obecné prohlášení, obsahující kromě jiného i letový plán v souladu s přílohou 2 Úmluvy o mezinárodním civilním letectví a informace o totožnosti cestujících.

2.3.2. Jestliže soukromé lety z třetího státu s cílem v členském státě uskuteční mezipřistání na území jiných členských států, příslušné orgány členského státu vstupu musí provést hraniční kontroly a označit vstupním razítkem obecné prohlášení, na které odkazuje bod 2.3.1.

[34] Úř. věst. L 355, 30.12.2002, s. 1.

2.3.3. Jestliže není jisté, zda začátek letu je výhradně na území členských států nebo zda let směřuje pouze na území členských států, aniž by letadlo přistálo na území třetího státu, musí příslušné orgány vykonat kontrolu osob na letištích a letištích bez mezinárodního statutu podle bodů 2.1 až 2.2.

2.3.4. Opatření pro vstup a výstup kluzáků, ultralehkých letadel, vrtulníků, malých letadel schopných letu pouze na krátké vzdálenosti a vzducholodí jsou stanovena vnitrostátními předpisy, případně dvoustrannými dohodami.

3. Námořní hranice

3.1. Obecné postupy při kontrolách v námořní dopravě

3.1.1. Kontroly lodí se provádějí v přístavu příjezdu nebo odjezdu na palubě lodi anebo v prostoru vyhrazeném pro tento účel, který se nachází v bezprostřední blízkosti plavidla. V souladu s dohodami uzavřenými v této věci však lze kontroly také provádět během plavby anebo při příjezdu nebo odjezdu lodi na území třetího státu.
Účelem kontrol je zajistit, aby jak posádka, tak cestující splňovali podmínky stanovené článkem 5, aniž je dotčen čl. 17 odst.1 písm. b).

3.1.2. [...]
3.1.3. Kapitán lodě, anebo pokud tento nemůže tak učinit, jednotlivec nebo společnost, která zastupuje rejdaře ve všech věcech, týkajících se povinností rejdaře při najímání námořníků („zástupce rejdaře“), připraví ve dvou kopiích seznam posádky a případných cestujících. Nejpozději při příjezdu do přístavu předá seznam (seznamy) hraniční stráži. Jestliže z důvodu vyšší moci nelze seznam nebo seznamy poslat hraniční stráži, zašle se jejich kopie na příslušný hraniční přechod nebo plavebnímu úřadu, který je neprodleně doručí hraniční stráži.

3.1.4. Jedna kopie obou seznamů, řádně podepsaná hraniční stráží, se vrátí kapitánovi lodě, který ji předloží na požádání během pobytu v přístavu.

3.1.5. Kapitán lodě anebo, pokud tento nemůže tak učinit, zástupce rejdaře, oznámí neprodleně všechny změny posádky nebo počtu cestujících.
Kapitán navíc neprodleně uvědomí příslušné orgány, a to pokud možno ještě dříve než loď připluje do přístavu, o přítomnosti černých pasažérů na palubě. Za černé pasažéry však zůstává odpovědný kapitán lodě.

3.1.6. Kapitán lodě včas uvědomí hraniční stráž o odplutí lodě v souladu s platnými pravidly v dotyčném přístavu; nemůže-li uvědomit tyto orgány, podá zprávu příslušným plavebním úřadům. Druhá kopie dříve vypracovaného a podepsaného seznamu (vypracovaných a podepsaných seznamů) se vrátí těmto úřadům.

3.2. Konkrétní postupy při kontrolách u některých typů plavidel

Výletní lodě

3.2.1. Kapitán výletní lodě anebo, pokud tento nemůže tak učinit, zástupce rejdaře, zašle příslušné pohraniční stráži trasu a program výletní plavby nejméně 24 hodin před odplutím z přístavu odjezdu a před příjezdem do každého přístavu na území členských států.

3.2.2. Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje výlučně přístavy na území členských států, pak se odchylně od článků 4 a 6 neprovádějí hraniční kontroly a výletní loď může zajet do přístavů, které nejsou hraničními přechody.

Přesto lze na základě zhodnocení rizika týkajícího se bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví provádět kontroly posádky a cestujících na těchto lodích.

3.2.3. Jestliže trasa výletní lodi zahrnuje jak přístavy na území členských států, tak přístavy ve třetích státech, pak se odchylně od článku 6 hraniční kontroly provádějí takto:

a) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetím státě a zakotví-li poprvé v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících uvedených v bodě 3.2.4.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 6, pokud zhodnocení rizika co se týče bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví neukáže, že není nutno tuto kontrolu provádět**.**

b) Připluje-li výletní loď z přístavu ve třetím státě a znovu zakotví v přístavu na území členského státu, podléhá posádka i cestující vstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících uvedených v bodě 3.2.4 v rozsahu, v němž byly tyto seznamy pozměněny od přistání výletní lodi v předchozím přístavu na území členského státu.

Cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám v souladu s článkem 6, pokud zhodnocení rizika co se týče bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví neukáže, že není nutno tuto kontrolu provádět.

c) Připluje-li výletní loď z přístavu v členském státě a zakotví-li v tomto přístavu, cestující vystupující na břeh podléhají vstupním kontrolám podle článku 6, vyžaduje-li si to zhodnocení rizika co se týče bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví.

d) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu ve třetím státě, podléhá posádka a cestující výstupním kontrolám na základě jmenovitých seznamů posádky a cestujících.
Vyžaduje-li to zhodnocení rizika co se týče bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví, cestující na palubě lodi podléhají výstupním kontrolám podle článku 6.

e) Odplouvá-li výletní loď z přístavu v členském státě do přístavu v jiném členském státě, výstupní kontroly se neprovádějí.
Přesto lze na základě zhodnocení rizika týkajícího se bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví provádět kontroly posádky a cestujících na těchto lodích.

3.2.4. Jmenovité seznamy cestujících obsahují:

- jméno a příjmení
- datum narození
- státní příslušnost
- číslo a druh cestovního dokladu a případně číslo víza.

Kapitán výletní lodě anebo, pokud tento nemůže tak učinit, zástupce rejdaře, zašle příslušné pohraniční stráži jmenovité seznamy nejméně 24 hodin před příjezdem do každého přístavu na území členských států nebo v případě, že plavba do tohoto přístavu trvá méně než 24 hodin, ihned poté, co skončí nalodění v předchozím přístavu.

Jmenovitý seznam se opatřuje otiskem razítka v prvním přístavu vstupu na území členských států a poté vždy, když je v seznamu provedena změna. Při posuzování nebezpečí podle bodu 3.2.3 se k tomuto jmenovitému seznamu přihlédne.

Rekreační lodě

3.2.5. Odchylně od článků 4 a 6 nepodléhají hraničním kontrolám osoby, které se nacházejí na palubě rekreačních lodí přijíždějících do přístavu v členském státě nebo odjíždějících z přístavu v členském státě, a smějí vstupovat do přístavu, který není hraničním přechodem.

Kontroly těchto osob nebo fyzické prohlídky rekreačních lodí se však provádějí na základě posouzení nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví a především tam, kde se v bezprostřední blízkosti území dotčeného členského státu nachází pobřeží třetího státu.

3.2.6. Odchylně od článku 4 smí rekreační loď, přijíždějící ze třetího státu, výjimečně vplout do přístavu, který není hraničním přechodem. V těchto případech o tom osoby na palubě uvědomí přístavní orgány, aby dostaly povolení vplout do tohoto přístavu. Přístavní orgány se spojí s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod a ohlásí příjezd plavidla. Prohlášení o cestujících se provede tak, že se u přístavních orgánů uloží seznam osob na palubě. Tento seznam musí být hraniční stráži předán nejpozději při příjezdu.
Podobně, jestliže z důvodů vyšší moci musí rekreační loď připlouvající ze třetího státu zajet do jiného přístavu než je hraniční přechod, spojí se přístavní orgány s orgány v nejbližším přístavu určeném jako hraniční přechod, aby jim ohlásily přítomnost plavidla.

3.2.7. Během těchto kontrol se předává dokument obsahující všechny technické parametry plavidla a jména osob na palubě. Kopie tohoto dokument se předá orgánům v přístavech vstupu a výjezdu. Pokud loď zůstává v teritoriálních vodách jednoho z členských států, je kopie tohoto seznamu součástí dokumentace lodi.

Pobřežní rybolov

3.2.8. Odchylně od článků 4 a 6 nepodléhají soustavné kontrole posádky lodí provádějících pobřežní rybolov, které se vracejí každý den nebo do 36 hodin do domovského přístavu anebo do jakéhokoliv jiného přístavu nacházejícího se na území členských států, aniž by jejich loď zajela do přístavu nacházejícího se na území třetího státu. Přesto se přihlíží k posouzení nebezpečí nedovoleného přistěhovalectví, především tam, kde se v bezprostřední blízkosti dotčeného členského státu nachází pobřeží třetího státu, za účelem stanovení četnosti kontrol, které mají být prováděny. Kontroly osob nebo fyzická prohlídka plavidla se provádějí podle tohoto nebezpečí.

3.2.9. Posádky plavidel provádějících pobřežní rybolov, které nejsou registrovány v přístavu nacházejícím se na území některého z členských států, se kontrolují v souladu s ustanoveními vztahujícími se na námořníky.
Kapitán lodi uvědomí příslušné orgány o všech změnách na seznamu příslušníků posádky a o přítomnosti všech cestujících.

Trajektová spojení

3.2.10. Provádějí se kontroly osob na palubě trajektových spojení s přístavy nacházejícími se ve třetích státech. Platí následující pravidla:

a) tam, kde je to možné, zřídí členské státy oddělené pruhy podle článku 8;

b) kontroly pěších cestujících se provádějí individuálně;

c) při kontrolách cestujících ve vozidlech cestující z vozidla nevystupují;

d) cestující na trajektu, kteří cestují autobusem, se považují za pěší cestující. Tito cestující z autobusu vystoupí, aby se podrobili kontrole;

e) kontroly řidičů nákladních vozidel a všech doprovázejících osob se provádí tak, že kontrolované osoby zůstávají ve vozidle. Tato kontrola v zásadě probíhá odděleně od kontrol ostatních cestujících;

f) pro zajištění rychlého průběhu kontrol musí být k dispozici dostatečný počet závor;

g) aby bylo možné odhalit především nezákonné přistěhovalce, provádějí se namátkové prohlídky dopravních prostředků použitých cestujícími, případně i nákladů a dalšího zboží uloženého v dopravních prostředcích;

h) s posádkami trajektů se zachází stejně jako s členy posádek obchodních lodí.

4. Lodní přeprava po vnitrozemských vodních cestách

4.1. „Plavba po vnitrozemských tocích zahrnující překročení vnější hranice“ se týká obchodního nebo rekreačního užití všech typů lodí a plavidel na řekách, kanálech a jezerech.

4.2. U lodí používaných pro obchodní účely se kapitán a osoby zaměstnané na palubě, jejichž jména se objevují na seznamu posádky, a členové rodin těchto osob, které žijí na palubě, považují za členy posádky nebo osoby jí rovné.

4.3. Příslušná opatření bodů 3.1 až 3.2 se uplatňují obdobně u kontrol vztahujících se na plavby po vnitrozemských vodních cestách.

PŘÍLOHA VII

Zvláštní opatření pro určité kategorie osob

1. Hlavy států

Odchylně od článků 5 až 11 nesmějí podléhat hraničním kontrolám hlavy států a členové jejich delegací, jejichž příjezd a odjezd je dopředu úředně ohlášen hraniční stráži prostřednictvím diplomatických kanálů.

2. Piloti letadel a další členové posádky

2.1. Odchylně od článku 5 mohou držitelé pilotní licence nebo certifikátu člena posádky dle přílohy 9 Úmluvy o civilním letectví ze dne 7. prosince 1944 během plnění pracovních povinností a na základě těchto dokumentů:

- vstoupit na palubu letadla a vystoupit z ní na letišti mezipřistání nebo letišti příletu na území členského státu;
- vstoupit na území obce, kde se nachází letiště mezipřistání nebo letiště příletu na území členského státu;
- odjet jakýmkoliv dopravním prostředkem na letiště nacházející se na území členského státu za účelem nástupu do letadla odlétajícího ze stejného letiště.

Ve všech ostatních případech musí splňovat požadavky stanovené v čl. 5 odst. 1.

2.2. Články 6 až 11 se vztahují na kontroly členů posádek letadel. Všude tam, kde je to možné, mají kontroly posádek letadel přednost. Konkrétně to znamená, že posádka se kontroluje dříve než cestující anebo ve zvláštním prostoru vyhrazeném k tomuto účelu. Posádky známé z plnění svých povinností personálu odpovídajícímu za hraniční kontroly mohou být odchylně od článku 6 podrobeny pouze namátkovým kontrolám.

3. Námořníci

3.1. Odchylně od článků 4 a 6 mohou členské státy povolit námořníkům, kteří vlastní průkaz totožnosti námořníka vydaný v souladu s Ženevskou úmluvou ze dne 19. června 2003 (č. 185), Londýnskou úmluvou ze dne 9. dubna 1965 a příslušnými vnitrostátními opatřeními, aby vstoupili na území členských států tak, že vystoupí na břeh za účelem pobytu v zóně přístavu, kde jejich loď zakotvila, anebo v přilehlých obcích, aniž by se přitom dostavili na hraniční přechod, a to za podmínky, že jejich jméno je na seznamu posádky lodi, ke které patří, a tento seznam byl předem předložen příslušným orgánům ke kontrole.

Podle zhodnocení nebezpečí z hlediska bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví však námořníci podléhají před svým výstupem na břeh kontrole hraniční stráže podle článku 6.

Představuje-li námořník ohrožení veřejné politiky, vnitřní bezpečnosti nebo veřejného zdraví, může mu být zamítnuto povolení vystoupit na břeh.

3.2. Námořníci, kteří hodlají pobýt mimo obce nacházející se v blízkosti přístavů, musí splňovat podmínky pro vstup na území členských států podle čl. 5 odst.1.

4. Držitelé diplomatických, úředních nebo služebních pasů a členové mezinárodních organizací

4.1. Vzhledem k zvláštním výsadám nebo imunitě, které se na ně vztahují, může být držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů vydaných třetími státy nebo jejich vládami uznanými členskými státy, jakož i držitelům dokladů vydaných mezinárodními organizacemi uvedenými v bodě 4.4., kteří cestují v rámci svých služebních povinností, poskytnuta přednost před ostatními cestujícími při hraničních kontrolách, i když se na ně případně nadále vztahuje vízová povinnost.
Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. c) nemusí osoby, mající takové doklady, prokazovat, že mají dostatečné prostředky k obživě.

4.2. Jestliže se osoba, která se dostaví na vnější hranici, dovolává výsad, imunity a výjimek, může ji hraniční stráž vyzvat k prokázání svého postavení na základě předložení odpovídajících dokladů, především potvrzení vydaných akreditujícím státem, nebo diplomatického pasu nebo jiným způsobem. Jestliže má hraniční stráž pochybnosti, může se v případě naléhavé potřeby obrátit přímo na ministerstvo zahraničních věcí.

4.3. Akreditovaní členové diplomatických misí a konzulárních zastoupení a jejich rodiny mohou vstoupit na území členských států po předložení průkazu, na který odkazuje čl. 17 odst. 2 a dokladu, který je opravňuje k překročení hranice. Navíc odchylně od článku 11 nesmí hraniční stráže zamítnout vstup na území členských států držitelům diplomatických, úředních nebo služebních pasů, jestliže věc nejdříve nekonzultovaly s příslušnými vnitrostátními orgány. To platí i v případě, je-li dotyčná osoba vedena v SIS jako osoba, které má být odepřen vstup.

4.4. K dokladům, vydávaným mezinárodními organizacemi pro účely stanovené v bodě 4.1., patří zejména tyto doklady:

- propustka OSN vydávaná personálu Organizace spojených národů a podřízených agentur na základě Úmluvy o výsadách a imunitě specializovaných agentur, přijaté Valným shromážděním OSN dne 21. listopadu 1947 v New Yorku;
- propustka Evropského společenství (ES);
- propustka Evropského společenství pro atomovou energii (Euratom);
- legitimace vydaná Generálním tajemníkem Rady Evropy;
- doklady vydávané podle odstavce 2 článku III Dohody mezi stranami Severoatlantické smlouvy o postavení jejich sil (vojenský průkaz totožnosti doplněný cestovním příkazem, cestovním oprávněním anebo individuálním nebo skupinovým rozkazem k přesunu), jakož i doklady vydávané v rámci Partnerství pro mír.

5. Přeshraniční pracovníci

5.1. Postupy pro kontrolu přeshraničních pracovníků se řídí obecnými pravidly na ochranu hranic, především články 6 a 11.

5.2. Přeshraniční pracovníci, které hraniční stráž dobře zná vzhledem k jejich častému překračování hranic na témže hraničním přechodu a o kterých bylo na základě počáteční kontroly zjištěno, že nejsou označeni v SIS nebo ve vnitrostátních databázích jako osoby, jimž má být odepřen vstup, budou odchylně od článku 6 podrobeni pouze namátkovým kontrolám ke zjištění, zda mají v držení platný doklad opravňující je překročit hranice a zda splňují nezbytné vstupní podmínky. Bez předchozího varování a v nepravidelných intervalech se budou u těchto osob občas provádět důkladné kontroly.

5.3. Ustanovení bodu 5.2 lze rozšířit i na další kategorie osob pravidelně dojíždějících za hranice.

6. Nezletilé osoby

6.1. Hraniční stráž věnuje zvláštní pozornost nezletilým, ať už cestují s doprovodem nebo bez doprovodu. Nezletilí překračující vnější hranice jsou podrobeni stejným vstupním a výstupním kontrolám stanoveným v tomto nařízení, jako dospělí.

6.2. U doprovázených nezletilých hraniční stráž zkontroluje, zda osoby doprovázející nezletilé mají tyto svěřeny do své péče, zvláště tam, kde nezletilé doprovází pouze jedna dospělá osoba a existují závažné důvody se domnívat, že mohli být nezákonně odvedeni z péče osoby nebo osob, kterým byli zákonně svěřeni do péče. V tom případě provede hraniční stráž další šetření s cílem zjistit, zda se v poskytnutých informacích nevyskytují nesrovnalosti nebo rozpory.

6.3. U nezletilých cestujících bez doprovodu hraniční stráž především zajistí prostřednictvím důkladné kontroly cestovních dokladů a podpůrných dokumentů, aby nezletilí neopustili území proti vůli osoby nebo osob, kterým byli svěřeni do péče.

PŘÍLOHA VIII

Název státu

ZNAK STÁTU (Název úřadu)

_____

U Islandu a Norska se znaky nevyžadují

SCHVÁLENÍ DŮKAZŮ O DODRŽENÍ PODMÍNKY DÉLKY KRÁTKODOBÉHO POBYTU V PŘÍPADECH, KDY CESTOVNÍ DOKLAD NENÍ OPATŘEN OTISKEM VSTUPNÍHO RAZÍTKA

Dne _____ v (hodin) _____ v (místo)_____

se na níže podepsaný orgán _____ obrátil(a):

Příjmení _____ Jméno

Datum narození _____ Místo narození _____ Pohlaví: _____

Státní příslušnost _____ Trvalým bydlištěm v

Cestovní doklad _____ číslo _____

Vydán (kde) _____ dne

Číslo víza_____ (přichází-li v úvahu), které vydal _____

na dobu ____ dní z těchto důvodů: _____

Vzhledem k předloženým důkazům týkajícím se délky pobytu této osoby na území členských států se má za to, že tato osoba na území členského státu _____ vstoupila dne _____ v _____na hraničním přechodu _____.

Kontaktní údaje na níže podepsaný orgán:

Tel.:_____

Fax:_____

e-mail:_____

Dotyčná osoba obdrží kopii tohoto dokumentu.

Dotyčná osoba	**Úředník odpovědný za kontrolu + razítko**